

[Miljøministeren]

Den 15. juni 1983 besluttede Esbjerg kommune at udvide området omkring flugtskydningsbanen gennem udarbejdelsen af en lokalplan. Gennemførelsen af en sådan lokalplan betragtes af miljøstyrelsen som en afhjælpende foranstaltning mod blyforurening af banens omgivelser. Esbjerg kommune har rådspurgt styrelsen i spørgsmålet om, hvor stort et areal der bør udlægges, og styrelsen har her anbefalet, at afgrænsningen foretages efter, at der er gennemført graveprøver i området. De foretagne graveprøver har således været udgangspunkt for det i lokalplanen skete arealudlæg. Lokalplanforslaget blev offentliggjort den 20.2.1984.

Såfremt lokalplanen godkendes og der på dette grundlag foretages de påtænkte ekspropriationer, finder miljøstyrelsen, at det nedlagte forbud kan ophæves.

Banens udformning og tilladte skudretning er fastlagt ved de tidligere i sagen truffede afgørelser. Det er miljøstyrelsens opfattelse, at såfremt der ikke sker ændringer i disse forhold, vil en genoptagelse af skydebaneaktiviteterne efter en ophævelse af det nedlagte forbud ikke kræve, at flugtskydebanen underkastes en godkendelsesbehandling efter reglerne i miljøbeskyttelseslovens kapital 5 (godkendelsesordningen).«

Spm. nr. S 413

Til *justitsministeren* (10/4 84) af:

Bjørn Elmquist (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at personer i praksis afskæres fra fri proces, så snart der er tale om såkaldte erhvervssøgsmål, og vil ministeren i det hele tage ordningerne med fri proces og retshjælp op til en generel overvejelse?«

Begrundelse

I Advokaten 5/1984 påviser advokat Rechnagel, at det er så at sige umuligt at opnå bevilling til fri proces, når den pågældende sag udspringer af ansøgerens aktiviteter som selvstændig erhvervsdrivende – uanset om betingelserne med hensyn til lav indkomst osv. er opfyldt. Fri proces synes herefter reserveret alene lønmodtagere og modtagere af overførselsindkomster.

Samtidig konstateres et så kraftigt pres på fri proces-instituttet og den egentlige rets-

hjælpsordning, at der synes at være god anledning til en generel overvejelse om, hvorvidt de gældende regler er tidssvarende, og om, hvordan de eventuelt bør være i fremtiden.

Svar (17/4 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den pågældende praksis med hensyn til fri proces i sager vedrørende erhvervsmæssige forhold bygger på det synspunkt, at fri proces har karakter af en social hjælpeforanstaltning, og at ordningen derfor typisk har adresse til enkeltpersoner og ikke til erhvervsvirksomheder. Dette kommer til udtryk i den betænkning, der ligger til grund for de nugældende regler om fri proces.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at denne praksis kan virke hård i visse tilfælde, især hvor der er tale om personligt drevne virksomheder og det forhold, sagen drejer sig om, må vurderes som usædvanligt i forhold til virksomhedens normale drift. Hvis indehaveren i et sådant tilfælde må skønnes at have et afgørende behov for bistand i form af fri proces og de sædvanlige betingelser herfor i øvrigt er opfyldt, vil jeg finde det rimeligt, at man ved vurderingen af sagen efter omstændighederne ser bort fra dennes erhvervsmæssige karakter. En mere generel fravigelse af den hidtidige praksis i sager af erhvervsmæssig karakter bør imidlertid afvente retshjælpsudvalgets overvejelser.

Om de igangværende overvejelser med hensyn til fri proces og retshjælp kan jeg i øvrigt oplyse, at justitsministeriet for tiden arbejder på et samlet oplæg med henblik på inden for de mulige økonomiske rammer at skabe en bedre og mere tilfredsstillende balance mellem den gældende retshjælpsordning og fri procesordningen.

Som led i forberedelsen af dette oplæg har justitsministeriet allerede for nogen tid siden haft et møde med Advokatrådet, og denne kontakt vil i nær fremtid blive fulgt op med henblik på at få afklaret en række praktiske spørgsmål vedrørende den gældende rethjælpsordning. Det samlede oplæg vil blive forelagt for justitsministeriets retshjælpsudvalg.

Spm. nr. S 414